

Fangster 2004

Overspringere - 2004:

Forårsfiskeri i Lindenberg Å

Lennart Andersen beskriver her levende og med et stænk af humor oplevelser ved forårsfiskeriet ved Lindenberg Å - også om kæmpefisken, der bare forsvandt.

"Den gled baglæns ud igen da jeg forsøgte at trække den på land, og jeg fik ikke flere forsøg. Mit krokodilleblink faldt ud af munden på fisken, da den gled ud af nettet og baglæns tilbage i åen, hvor den efter et kraftigt slag med halen forsvandt."

Efter nogle resultatløse forsøg på fiskeri ved Ry Å og Voer Å umiddelbart efter sæsonstart, tog jeg d.17.03.04. til Lindenberg Å sammen med min gode kammerat Henrik, som også er medlem af NJL. Vi havde valgt det nederste stykke af åen i håb om at tirre nogle tidlige opgængere eller overspringere. Nogle dage før havde vi ved stykket neden for Zinks sving overværet den dramatisk afslutning af en fight imellem en spinnefisker og en større ørred som bed på i det sidste sving og som udfoldede så stor kraft og raseri at den noget betuttede fisker var blevet tvunget næsten helt ned til broen. Her blev fisken endelig landet, men hurtigt genudsat da den entydigt var en slank brun nedgænger, men fiskeren var en stor oplevelse, og et delvist kollapset fastspolehjul, rigere.

Således inspireret startede vi ved broen ved Egensevej og begyndte at fiske nedstrøms.

Vi havde til dagens fiskeri valgt spinnegrej og Henrik stillede sig umiddelbart neden for broen og prøvede forskellige agn og teknikker af. Jeg gik lidt længere nedstrøms og besluttede efter nogle få forgæves kast med en blank krokodilleblink at prøve en klassisk ABU fluespinner, som jeg aldrig havde prøvet eller set anvendt. Den er i snuden udstyret med en propel som spinner uden at tviste linen og kaster samtidig som en blink og er nymfeagtig af udseende. Efter et par lange nedstrøms kast som ikke provokerede fisk prøvede jeg et opstrøms langs egen bred, og midt i indspinningen fik jeg et voldsomt hug som ikke efterlod nogen tvivl. Der var fisk på og en stor én at dømme efter de voldsomme rusk, som spændte stangen op. Midt i adrenalinsuset og pulsstigningen indsneget sig en vis bekymring for jeg stod med en ældre glasfiberstang og et endnu ældre snekkehjul kun bestykket med 0,20 nylonline. Kunne det

klassiske grej nu tåle de brutale ryk som min fisk udsatte det for? Den var tilsyneladende uimponeret af Hardy og ABU og rykkede igennem så det gav sig helt ned i korkhåndtaget. Jeg blev af hensyn til linens beskedne styrke nødt til at justere bremsen lidt løsere. Efter et par udløb og en kortvarig neddykning var den pludselig i overfladen og i et par voldsomme spring fri af vandet, så jeg kunne se at den var helt blank og velnæret og en af de flotteste fisk som jeg har fichtet.

Henrik havde hidtil ikke taget notits af mine voldsomme hyl, men da han så fisken fri af vandet, kom han farende for at bistå med netningen, og det lykkedes efter få minutter i andet forsøg. I græsset foran os lå en flot blank ørred overspringer, en hun på 70 cm og 4 kg. Henrik var tydeligt imponeret af vores fangst og gratulerede oprigtigt, men det var tydeligt at han gerne selv ville fichte en fisk, og han lånte derfor min fluespinner og gik ned til stenhullet for at prøve den af. Det lykkedes efter få forsøg hvor han tog en ørred på godt 50 cm og ca. 1,5 kg. Alt i alt et flot resultat af dagens fiskeri.

Nogle dage senere var jeg af sted med min kone, som tit nyder naturen langs åen mens jeg fisker. Jeg gik endnu en gang på det nederste stykke, og havde fisket mig ned forbi stenhullet. Desværre mistede jeg tidligere omtalte og så flot fangende fluespinner på et sejt bundbid, som viste sig at være en stor plasticsæk. Linen knækkede desværre før jeg fik agnen fri. Det har tit undret mig at folk tilsyneladende valfarter til åen for at dumpe affald. Min seneste affaldsfangst er en computerstrømforsyning taget ved den øverste handicappro på en mepps 3'er spinner, men den vil nok ikke udløse nogen pokal! Nå, ikke flere sure opstød over tilsviningen af vores fælles natur. Tilbage til fisketuren.

Jeg var kommet forbi stenhullet og fiskede med spinner til midtvejs på det lige stykke hvor jeg skiftede til en blank krokodilleblink. Efter et par lange nedstrømskast prøvede jeg et opstrømskast til modsatte bred. Der var en del grøde og under indspinningen måtte jeg med kraftige ryk befri krokodillen. Denne dag havde jeg valgt moderne kraftigt grej og en fletline med brudstyrke over 10 kg, så her turde jeg rykke mere igennem. På den sidste tredjedel af indspinningen fik jeg endnu engang bundbid, troede jeg da. Et irriteret ryk med stangspidsen medførte ikke den sædvanlige frigørelse af agnet fra bundgrøden, men udløste i stedet en

voldsom og meget tung og umiskendelig rusken. Der var igen fisk, og at dømme efter den voldsomme spænding af min kraftige 9,3 fods stang, var det en meget stor fisk.

Jeg kæmpede med bæstet i ca. 20 minutter og jeg skulle igennem tre længere udløb hvor jeg fulgte efter den på bredden, flere minutter lange neddykninger og adskillige spring og rulninger over vandet før den var ved at være træt. Under netningen hvor jeg fik hovedet og en del af kroppen ind i nettet kunne jeg vurdere størrelsen og den var kolossal, mit skøn er over 1 meter og over 10 kg og blank og flot. Så meget desto større var skuffelsen da fisken viste sig at være for stor for mit ellers ret store fangstnet. Den gled baglæns ud igen da jeg forsøgte at trække den på land, og jeg fik ikke flere forsøg. Mit krokodilleblink faldt ud af munden på fisken da den gled ud af nettet og baglæns tilbage i åen, hvor den efter et kraftigt slag med halen forsvandt.

Et forfærdeligt antiklimaks efter den lange og ellers succesrige fight af fisken, og min kones trøstende kommentarer, om at det da var godt at en så flot fisk fik lov at leve videre, og at vi da havde fisk nok i fryseren kunne ikke rigtigt bøde på fornemmelsen af at have mistet mit livs fisk.

Efter ca. en uge tog jeg igen på åen for at ryste tabet af kæmpefisken af mig, og min kone var endnu en gang med. Denne gang tog vi opstrøms for at fiske imellem handicapbroerne og Zinks sving, og min kone sad på den modsatte bred mens jeg fiskede. Også i dag havde jeg valgt klassisk spinnegrej og vejret var solrigt med en del vind og vandet var meget uroligt og tilsyneladende uden aktivitet. Jeg skiftede fra en let spinder til en lidt tungere rød blank blink og begyndte at kaste opstrøms til modsatte bred hvor min kone sad med sin kikkert. Pludselig var der hug og efter kun tre minutters hidsig kamp lå der en 3,2 kg og 66 cm flot havørred i græsset. Den stolte jæger nød kvindens beundrende tilråb, men festen var ikke slut endnu. Endnu et kast opstrøms, længere og midt i strømmen udløste endnu et hug, og efter ca. 5 minutter lå endnu en flot fisk i græsset. Denne gang på 50 cm og ca. 1,5 kg. Efter at have overværet landingen af endnu en fisk valgte min kone at gå tilbage over broen og over til min bredside for at se mine fisk på lidt nærmere hold, og i mellemtiden valgte jeg at fiske lidt mere. Næste kast udløste også hug, og efter en kamp med en lille hidsig ørred på ca. 42

<p>cm og 0,8 kg var dagens fiskeri slut, og den stolte fisker kunne stille op til posering og fotografering.</p> <p>Lindeneborg Å byder på rige fiskemuligheder og smukke naturoplevelser, og fiskehejrer, skarv, svaner, ænder og oddere kan regelmæssigt iagttages. Menneskene langs åen har som regel overskud til en lille snak om grej, fangster m.v. men som et kuriosum kan også nævnes at man indimellem bliver antastet af ældre fluefiskere der, som selvbestaltet adel i fiskehierarkiet, ser ned på de svagt begavede og underudviklede spinnefiskere. Aller lavest i hierarkiet skulle orme og rognfiskerne befinde sig. Hvordan en sådan arrogance trods fremskreden alder kan opretholdes er mig en gåde, men måske er et glimt i øjet blevet overskygget af reflekserne i åens vand.</p> <p>Lenart Andersen</p>	
<p>Sommerfisk 2004:</p>	
<p>Havørred på 5,5 kg. og 74 cm! Fanget af Tanja Østergaard den 17. juni kl. 14:45 på Rusty Rat str. 8 og Guideline fluestang klasse 5 !!! Hvem siger, at storørred ikke kan fanges i dagslys?!</p>	

Fotografen kom forbi:
Kaj Iversen med smuk, nyopsteget sommerfisk
fanget den 12. juli.

Den 12. juli var også en god dag i Ryå:
Den perfekte fight...
Niels Chr. Pedersen skriver her med stor
indlevelse og lidt selvironi om den perfekte
fight.

Resultat: 4 kg. og 68 cm sølv fra vores lidt
upåagtede fiskevand ved Ryå.

"Jeg opdager, at jeg står og griner højlydt af
mig selv, for jeg indser nu, at mine kammerater
har ret, når de siger at jeg har en livlig fantasi;
jeg SÅ virkelig hajgabet fra dagen før, i det
splitsekund den tog spinderen – eller var det
min fod den gik efter?" Den halve tun, der er
bundet på et kraftigt reb gennem øjenhulerne,
føres gennem vandet nær overfladen. Båden er
lagt for anker og alle om bord er helt oppe på
mærkerne, for byttet burde være nær. Pludselig
viser den sig, den "Store Hvide", med sit
frygtindgydende gab der bryder op af vandet.
Den frygtede haj drilles med tunen, som en
hund der ikke får sin godbid. En af adrenalin-
junkierne hopper ned i det lille bur, der hænger
under vandet, på bådens yderside.

"De er gale de Australiere" tænker jeg, og
slukker for Tv'et. Jeg må hellere få lidt søvn, for
i morgen tidlig er det "Fatters" fødselsdag. Når
han kommer hjem fra årets sidste bukke-jagt og
vi har spist det traditionelle fødselsdags-
morgenbord, skal vi til Ryå sammen med min
kammerat Mark Højfeldt. Han har hørt rygter
om gode og store fangster ved Ryå.

Næste dag ved åen er vejret næsten for godt til
at fiske. Det er en af de første sommerdage og
det er næsten ikke til at tro at det skulle være
pga. "Fatters" fødselsdag. Han går nemlig og
brokker sig højlydt; "Den satans grøde! Det er
jo umuligt at fiske her".

Vi har besluttet at "Fatter" og jeg starter opstrøms for "hvide bro" ved Pandrup, mens Mark affisker området nedstrøms.

Vi har ikke fisket på stedet før, og det antal gange jeg har kunnet slæbe min far med til foreningens åer, gennem vores 3-årige medlemskab, kan tælles på én hånd.

Derfor fryder det mig lidt, da hans brokken afsluttes af, at hans bløde stang pludselig bøjer helt sammen. En flot blank havørred i rigtig god kondition på 50cm landes et par minutter efter. Så blev der ro. Han mener dog stadig, at det ikke kan måle sig med at gå på bukke-jagt, og det der med at fichte en fisk er noget pjat - den skal bare ind på land så den kan komme i fryseren!

Jeg går lidt længere opstrøms og fisker videre. En halv time senere, ca. kl. 20.00, står jeg stadig samme sted. Kastene er blevet ubevidste og tankerne er forsvundet, så hovedet føles "tomt". Det må være denne afstressende sindstilstand, der driver os friluftsmennesker til at vende tilbage til åen, kysten eller skoven. For kødets kilopris på det vi fanger eller skyder overstiger jo nok alligevel supermarkedets, der er mange "nulture" mellem fiskene og spændingen ved fighten eller jagten er nok en del lavere end ved f.eks. elastik-spring.

Med sin 15 gram tunge krop går den svenske "Myran Wipp" dybt. Ryå er dog helt ufattelig dyb her, så jeg vil lige kontrollere om min langsomme indspinding overhovedet får bladet til at dreje rigtigt.

Pga. min tankeløse tilstand aner jeg ikke helt, hvor spinderen befinder sig, og vandets sigtbarhed er nær nul. Linen skærer dog vandet tættere og tættere, så den må snart være at se. Jeg står og stirrer tankeløst ned i det mørke brunt grumsede vand og venter på spinneren. Pludselig flås jeg ud af min meditative tilstand. Jeg ser lodret ned i et havgab der med et vakuum fra gællerne bryder vandet mindre end en meter fra min venstre fod. Jeg tager et halvt skridt tilbage mens jeg forskrækket udråber et "WOW!". En bredside af det prægtigste stykke sølv tøj jeg har set, viser sig lige foran mig i et spring helt ud af vandet.

Jeg må have stået lige ovenover dens standplads under brinken hele tiden, og kun ved en ubevidst indspinning helt ind til kanten, er Wipp'en kommet indenfor dens reaktionsfelt. Trods min forskrækkelse, over at bliver "vækket" så dramatisk og den hurtige puls, reagerer jeg alligevel hurtigt ved selv at hive

line af spolens bremse. For så stor fisk går ikke på kun 1,5 meter line!

Jeg opdager, at jeg står og griner højlydt af mig selv, for jeg indser nu, at mine kammerater har ret, når de siger at jeg har en livlig fantasi; jeg SÅ virkelig hajgabet fra dagen før, i det splitsekund den tog spinderen – eller var det min fod den gik efter?

Efter endnu et kraftfuldt udspring opstrøms, tager mit livs fisk turen nedstrøms i et hvinende udløb. Jeg løber efter som en hundeejer, der ikke har styr på sin køter, men fighten aftager allerede efter et par minutter. Jeg griner stadig og benene bævrer. ”Det her må da være bedre end bukkefeber” siger jeg til min far, der er kommet til undsætning med hans foldefangstnet.

Efter en desperat rusken, slapper dyret mere af, og jeg fører den ind til kanten, på et sted hvor åen er lavere. Jeg stoler dog ikke helt på det lille fangstnet, så jeg vil træde ned i vandet for at løfte skønheden op. Men også her er åen overraskende dyb, og hvad der synes at være lavvandet er en dyb brink. Jeg står i vand til brystet men hiver mig hurtigt op igen. Hurra for waders. Ørreden blev tydeligvis skræmt af dette og samler sine sidste kræfter til endnu 50 meter nedstrøms. Dette sted er noget lavere, for her kan jeg bunde til livet. Jeg hiver hele pragten op med et fast greb om halen og ind på marken, til de nysgerrige køer, der står og glor undrende på menneskets adfærd. Jeg er ret meget oppe at køre over hele oplevelsen og griner stadig. Mens jeg står og falder lidt ned og beundrer synet af det blanke sølvtøj, 4 kg. fordelt på 68 cm, kommer en anden lystfisker forsigtigt frem af sivene længere oppe ad åen. Jeg må have larmet lidt i det ellers fredfyldte landskab, for han siger: ”Så må man godt råbe lidt op, når det er sådan en fisk”, da han ser fisken. Den lokale fisker fortæller senere, at han troede der var et slagsmål.

Jeg har sikkert mange livsbekræftende fisketure tilbage, men jeg tror næppe at oplevelsen overstiger denne. Kombinationen af forskrækkelsen, latteren over selverkendelsen, og mit livs fisk på meget kort line, har gjort dette til den perfekte fight.

Jens Hjorth med havørred på 5,6 kg. og 76 cm fanget ved "Slusen" den 16. juli.

Herlig en sommernat - for Jens Hjorth

Odderen havde en god aften.
Fiskeren måtte nøjes med at se beundrende til.

**Skørping Holme den 23. juli.
Foto: Anders Toft Jensen**

KE havde sit digitalkamera med på to juliaftener.
Resultatet ses herunder:
2 havørreder, begge på 70 cm og 5 kg,
fanget af henholdsvis Jan og Lars Bo.
Det bliver spændende at aflæse skælprøverne.

Havørred på 5,05 kg. fordelt på 75 cm.
fanget af Mark Høgh Leth den 9. august
kl. ca. 22:00 på "Det Flade".

Flyvefisk fra Ryå...

Mark Højfeldt skriver herunder om sølv i solskin på en dejlig augustmorgen ved Ryå. Måske kan Marks beretning få flere NL-medlemmer til at besøge dette dejlige fiskevand. "Den 6. August kl. 23 tog jeg på arbejde som sædvanligt, hvor syv timers pakkesortering ventede.

Kl. 6 om morgenen fik jeg fri. Som så mange gange før på dette tidspunkt har jeg tænkt, hvor formidabelt det ville være at stå ved åen, nu hvor disen letter, og alt liv ånder fred."

Den 6. August kl. 23 tog jeg på arbejde som sædvanligt, hvor 7 timers pakkesortering ventede. Kl. 6 om morgenen fik jeg fri. Som så mange gange før på dette tidspunkt har jeg tænkt, hvor ville det være formidabelt at stå ved åen, nu hvor disen letter, og alt liv ånder fred.

Ryå - 7. august:
Mark Højfeldt med smuk havørred på 3 kg. og 65 cm.

Jeg kom med det samme i tanke om, at jeg havde min morfars bil stående hjemme hos mig, og den skulle først afleveres kl. 14. Aha, tænkte jeg. Godt nok havde trætheden meldt sig, men lige med et var den pist væk. Jeg skyndte mig hjem og smed det mest nødvendige grej om bag i bilen og kørte mod Ryå. I øvrigt havde jeg noget, som skulle rettes op på. For tre uger tidligere havde min fiskekammeret "NC" fanget en utrolig flot stålblank havørred på 4 kg på hans vel og mærket første fisketur i år og på et helt nyt sted, jeg havde anvist ham.

Ankom til åen omkring kl. 7 og gjorde spindestangen klar til kamp. Fiskede og fiskede, men ingenting hjalp. Jeg havde fisket forbi det sted, hvor min kammerat, som stadig er min kammerat, fangede den flotte ørred, men uden resultat. Jeg fortsatte videre opstrøms med spinderen. Krisen var ved at melde sig.

Trætheden kom dulmende ind over mig, og det skulle snart være slut med fiskeriet. I et af de sidste kast var der pludselig modstand. Jeg tænkte, det er nok en lille aborre, men nej. En sølvblank side kom til syne i det brune vand og lige med et gik der panik i både fisk og lystfisker. Den store fisk præsterede at springe 3 gange i træk ovenud af vandet, og jeg var lige ræd for, at den skulle hoppe af hver gang. Pyha, endelig slappede den af, og mig ned i åen for at hente fisken. Sikke en fisk og hvilken et solbeskinnede vejr. Ikke lige frem de rigtige ingredienser til havørredeldorado!

Fisken faldt for en kondom spinder på 15 gram med gul krop fisket langs egen bred nedstrøms. Havørreden vejede 3 kg rent og var 65 cm lang samt med en kondition på 1,10. Den huggede omkring kl. 9 lørdag den. 7. aug.

Det er ikke så ring' at være lystfisker:)

mvh Mark Højfeldt

Efterår 2004:

Vinderen af NL's fiskekonkurrence den 12. september:
Lena Hald med sønnerne Rasmus og Mikkel.

Mark Højfeldt har igen været på togt til Ryå:

Ryå overrasker i det nordjyske

Mark Højfeldt skriver herunder om en dejlig oktobersøndag ved Ryå.

Mark har herved igen slået et slag for dette dejlige, men lidt upåagtet NL-fiskevand.

"Solen skinnede, vejret var klart og vinden var svag. Vejret er perfekt at være ude i, men hvad med fiskene? Efter at have kastet 10 gange tog jeg et ekstra kast, og det var et perfekt langt kast op langs noget grøde.

Halvvejs i indspinningen blev den røde spinner stoppet brat. En blank side røg ud af vandet."

En af de sidste ture til åen blev planlagt søndag den 7. oktober 2004. Jeg og en fiskekammerat havde sat hinanden stævne ved Ryå, mere præcist ved den hvide bro på den nedre del af åen. Efter en længere omvej stødte vi til åen omkring kl. 11. Solen skinnede, vejret var klart og vinden var svag. Vejret er perfekt at være ude i, men hvad med fiskene. Kunne de også lide det dejlige friske efterårsvejr. Vi startede med at affiske et stykke af åen som aldrig har kastet nogen fisk af sig, men for en sikkerhedsskyld kunne vi hurtig fiske det af for vi ved aldrig hvad der gemmer sig under overfladen.

Jeg startede med en Vibrax spinner str. tre i skrig rød samt en ophængerflue i orange farve str. 6. Min makker fiskede med hans ynglings wobler som havde givet adskillige gode fisk i Gudenåen. Vi havde begge vores personlige hemmelige våben og jagten var netop gået ind på de sidste havørreder.

Vi boksede os opstrøms åen ligesom soldaterne i Irak. Jeg kastede cirka 10 kast ved hvert stop og så videre til næste spot. Allerede efter en lille time skete der noget uventet. Efter at have kastet 10 gange et sted tog jeg et ekstra kast, og det var

et perfekt langt kast op langs noget grøde. Halvvejs i indspinningen blev den røde spinner stoppet brat. En blank side røg ud af vandet. Fisken kæmpede fint, og det var ikke noget at sige til, for den var stadig blank. Havørreden målte 52 cm og vejede 1,6 kg. Det var en perfekt start på dagens fiskeri og nu steg optimismen for os begge, idet den bedre del af åen ventede stadig opstrøms.

Vi fiskede videre opstrøms og det bedre stykke af åen fiskede vi ekstra godt igennem. Vi mødte en fluefisker, der havde fisket noget af stykket igennem og mistet en fisk. Vi mærkede ikke noget og det virkede dødt. Jeg besluttede mig for at skifte spinner til en refleks spinner i hvid og med en vægt på 12 gram. En af mine andre kammerater har tit haft held med disse spinner til havørreder og det skulle prøves ved lejligheden. Allerede efter tredje kast var der flex på min klinge igen. Spinneren blev taget helt ude i kastede ovre ved nogle siv. Det første jeg fik øje på var noget der skinnede i det brune vand. Troede ved første øjekast det var endnu en smuk nystegen havørred, men det var en gedde som var blevet overlistet af den gode gamle refleks spinner. Gedden var 60 cm lang og vejede 2,0 kg. Den blev nænsomt genudsat, efter fotosession klar til kamp en anden god gang. Vi fiskede videre og fik til sidst overtalt min makker til at skifte til spinnere i hidsige farver efter han havde set effektiviteten af spinnerne. Sluttede dagen af med en lille bækørred som også fik friheden igen. Alt i alt en smuk og givtig fiskedag ved Ryå.

Min makker Frederik havde taget sit fabelagtige digitalkamera med til åen og de fine billeder står han for, mens jeg står for modelarbejdet. En stor tak til Frederik for de lækre billeder.

Stram line

Mark Højfeldt

Havørred - 4,2 kg. - 77 cm.
Fanget af Jesper Bøss den 23. oktober

Efterårsfisk på 61 cm. og 2,1 kg.
Fanget af Arne Sørensen den 31. oktober
på 10 gr. ABU-spinder